

vinností služebníka toho vůči vrchnostenské moci příslušného samosprávného svazku. Má proto dotčený akt o ustanovení samosprávného úředníka povahu konstitutivního správního aktu a jest tím ovšem dána i procesní situace pro případ, že byla podána proti vydání aktu toho stížnost k vyšší stolici samosprávné. Máť opravný prostředek takový devoluční účinek, věc přenáší se jím ve svém celku na vyšší stolicí samosprávnou a uvádí se jím v činnost její kompetence, rozhodovati o věci v mezích rekursního petitu tak, jakoby rozhodovala v instanci první. Musí proto posuzovati vyšší stolice samosprávná spornou otázku podle onoho právního stavu, který tu je v době jejího rozhodování a jsou ovšem pro posouzení to směrodatny ony skutečnosti, které tu byly v době, kdy byl onen konstitutivní právní akt v poslední stolici správní vydán.

Za tohoto stavu práva musil ovšem žal. úřad zkoumati námitku odvolání st-lova o nedostatku svéprávnosti Vladimíra K. podle skutkových poměrů, které tu byly v době jeho rozhodování, a nemá stížnost pravdu, vidí-li s hlediska procesního práva nezákonnost v tom, že přihlédl žal. úřad při svém rozhodování k dodatečně provedenému propuštění jmenovaného úředníka z moci otcovské. — —

Č. 5976.

Učitelstvo: * Rozlukou druhého manželství vdovy po učiteli veřejné školy národní v Čechách neobživne její nárok na výslužné po prvním manželí.

(Nález ze dne 20. října 1926 č. 23.401/25.)

Věc: Marie P. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty o vdovskou pensi.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lka, vdova po učiteli obecné školy, která se dne 1. května 1920 znovu provdala za zemského úředníka účetního, byla v roce 1924 po vzájemném dobrovolném prohlášení soudně rozvedena od stolu a lože. Výnosem z 10. května 1924 rozhodla zšr v Praze, že nemůže zatím vyhověti žádosti, kterou st-lka předběžně podala za obnovení vdovské pense, protože její manželství nynější nebylo dosud rozloučeno, nýbrž jen rozvedeno a st-lka nepozbyla dosud nároku na vyživovací příspěvky z jejího druhého manželství. Dne 13. ledna 1925 zažádala st-lka opětně za poskytnutí pense po svém prvním manželu, uvádějíc, že v únoru 1925 bude provedena rozluka jejího manželství. Výnosem ze 14. února 1925 zamítla zšr její »žádost za znovupřiznání pense po rozloučení druhého manželství«, ježto její právo na výslužné pominulo opětným jejím provdáním podle § 65 zák. z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. St-lčino odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí zšr-y.

Rozhoduje o stížností, řídil se nss těmito úvahami: — — —

Předpis § 65 česk. zák. o právních svazcích učitelstva z 19. prosince 1875 č. 86 z. z., jehož se úřad dovolává pro své rozhodnutí, stanoví, že kdyby se vdova po učiteli opět provdala, pomine její právo k vý-

služnému. Nss jest názoru, že v této normě, vyslovující zánik nároku na vdovskou pensi zcela bezpodmínečně i bez časového omezení a neobsahující zejména zmínky o tom, že by ztracené vdovské pense bylo možno později za určitých předpokladů zase nabýti, nelze naprosto shledávati právní podklad pro stanovisko stížnosti. Avšak stejně jest tomu ve příčině obou dekretů dvorské komory, jichž se stížnost dovolává, z 9. května 1804 č. 10188 dolnorak. sbírky pol. zák. a z 28. září 1830 č. 34.873, neboť oba tyto dekrety disponují podle svého kontextu výslovně jen o případech, kdy druhé manželství vdovy zaniklo úmrtím manžela. O takový případ tu nejde a proto nelze z těchto dekretů odvozovati sporného nároku stěžovatelů, i kdyby bylo lze použití jich na poměry vdovy po učiteli školy národní.

Č. 5977.

Horní právo. — Řízení před nss-em: I. * Odborová organizace dělnická není legitimována stěžovati si do zrušení volby do revírní rady hornické ani tenkrát, postihuje-li zrušovací výrok volbu osoby, jež zvolena byla jako zástupce zmíněné organizace (§ 18 zák. z 29. února 1920 č. 144 Sb.). — II. Revírní úřad báňský není příslušný rozhodovati o stížnosti proti volbám do revírní rady hornické.

(Nález ze dne 20. října 1926 č. 20.646.)

Prejudikatura: Boh. 5753 adm.

Věc: Zikmund K. v K., Josef Sch. v N., Antonín H. v K. a odborová organizace »Union der Bergarbeiter« ve Falknově (adv. Dr. Bedřich Epstein z Teplic) proti báňskému revírnímu úřadu v Karlových Varech (vrch. b. kom. Dr. Jaroslav Votruba) o volbu do revírní rady.

Výrok: Stížnost odborové organizace »Union der Bergarbeiter« odmítá se jako nepřípustná. Ke stížnosti ostatních stěžovatelů zrušuje se nař. rozhodnutí pro nezákonnost.

Důvody: Při volbě do revírní rady báňského revíru karlovarského, konané dne 25. února 1925, zvolen byl jako jediný náhradník z kandidátní listiny odborového svazu horníků »Solidarität« ve Z. Šimon St., zaměstnanec této organizace. Usnesením z 1. března 1925 prohlásila volební komise volbu tuto za neplatnou a povolala na uprázdněné místo následujícího kandidáta Zikmunda K., horníka v K. K odvolání odborové organizace »Solidarität« zrušil báňský revírní úřad v Karlových Varech nař. rozhodnutím usnesení to a uznal, že volba Šimona St. je platná.

Pojednáváje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, musil se nss v prvé řadě zabývati otázkou legitimace stěžovatelů k podání přítomné stížnosti.

Nař. rozhodnutím byla zrušena volba Zikmunda K. za člena revírní rady. Nelze tedy pochybovati o tom, že stěžovatelé Josef Sch. a Antonín H. jako voliči a stejně Zikmund K. jako osoba, jejíž volba byla zrušena, nař. rozhodnutím ve svých právech dotčeni býti mohli. Naproti tomu nemohl nss uznati odborovou organizaci »Union der Bergarbeiter« za legitimovanou k podání přítomné stížnosti, neboť ze zák. o záv. a revír-